

PARTS PROJECT

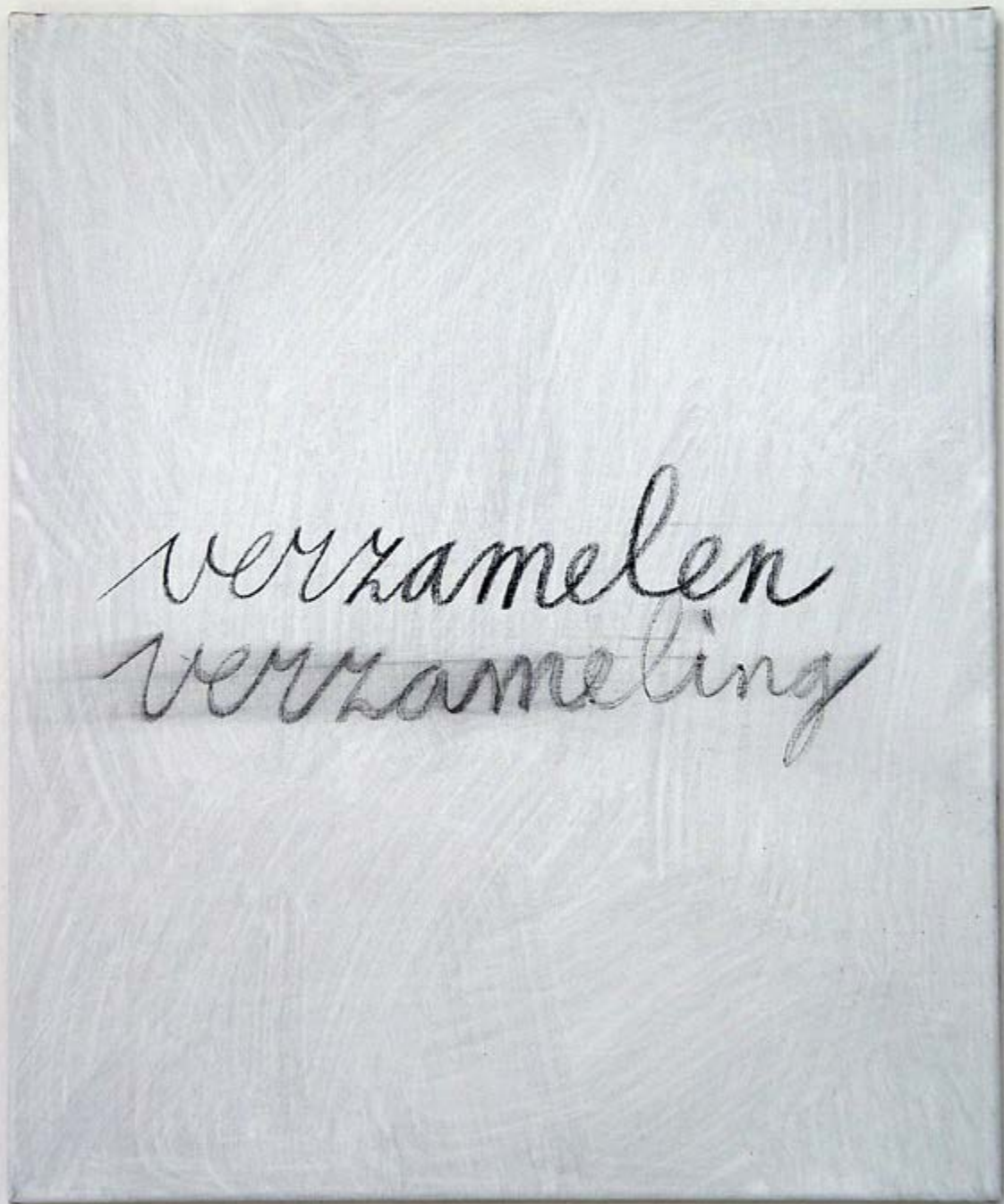

Collecting Collection
When artists form ideas

21

COLLECTING COLLECTION

WHEN ARTISTS FORM IDEAS

VERZAMELEN VERZAMELING

tekst Menno Dudok van Heel, kunsthistoricus

In een aankomende tentoonstellingscyclus met de overkoepelende titel 'Verzamelen Verzameling' onderzoekt Parts Project verschillende verzamelersperspectieven. Het programma staat in het teken van verzamelaars: particulier of institutioneel. In deze reeks wordt de kunstenaar niet centraal gesteld maar de kunstwerken die veel over de verzamelaar vertellen. Meerdere tentoonstellingen laten een wereld van keuzes, voorkeuren en gedachten zien. Parts Project toont de brede context: wat betekent een serie (kunst)voorwerpen bij elkaar voor de verzamelaar én voor de aanschouwer? Wat gaat een verzameling betekenen zonder (ogenschijnlijke) samenhang? Door dit meervoudige onderzoek naar collecties ontvouwen zich langzamerhand verbanden waar Parts Project al 20 projecten aan gewijd heeft, namelijk verzamelen. Hiermee blikt de tentoonstelling terug op zes jaar tentoonstellingen maken met verzamelaars.

De liaison tussen verzamelaar en kunstenaar is vaak de galerie. Hier ontstaat een bijzondere band en in veel gevallen is het niet alleen de handelsgeest maar ook een vertrouwen in de ontwikkeling van een kunstenaar. Galeriehouder Kees van Gelder vangt de reeks aan met de tentoonstelling 'Verzamelen Verzameling – Wanneer kunstenaars ideeën' vormen waarin we kunstwerken zien die hij zelf verzamelde. Al zou hij het zelf niet snel verzamelen noemen: 'bepaalde werken dienen zich aan'. En zo weet Van Gelder de mystiek rondom het verzamelen te behouden en geeft hij meteen een idee van de rol die hij bekleedt. Het spel tussen de verzamelaar, de kunstenaar en de galeriehouder is er namelijk een waarin de laatste zich als een kameleon moet gedragen. In de taal met de kunstenaar is artistieke ontwikkeling de drijfveer maar aan de andere kant staat de markt die daar invloed op uitoefent. Althans, in de galerie van Kees van Gelder blijft die invloed gering. En dat maakt hem een unieke speler in de steeds verdere commercialisering van de kunstwereld. De kunstwerken in de tentoonstelling zijn daarom ook niet de werken die in musea of op kunstbeurzen te zien zijn. Ze zijn voor hem gemaakt of door hem gered van eerdergenoemde partijen.

Klaas Kloosterboer
Verzamelen verzameling, 2009
60 x 50 x 2 cm
Gesso, charcoal, linen
Collectie Museum Voorlinden Wassenaar

WANNEER KUNSTENAARS IDEEËN VORMEN

tekst & samenstelling tentoonstelling Kees van Gelder, galeriehouder Amsterdam

6

Een kleine twintig jaar geleden kwam Cees van den Burg bij mij in de galerie. Hij vroeg nieuwsgierig of ik een toelichting kon geven op een paar schilderijen van Klaas Kloosterboer die in de tentoonstelling hingen. De twee jongens die hij had meegenomen, waarvan een zijn zoon was, leken niet bijster geïnteresseerd. Vandaar dat ik direct maar begon over het maken van iets, om te kijken of ik die twee alerter kon krijgen; pratend over kunst vanaf de basis. Cees stond een beetje op afstand er lichtelijk goedkeurend bij. Aan het eind van het bezoek kocht hij niet een maar twee doeken van Klaas. Het was een wonder van een aankoop, onverwacht en met dat ingehouden enthousiasme van hem. Nu zijn wij een paar decennia verder en een werk van Klaas Kloosterboer hangt als startdoek bij de entree van de eerste tentoonstelling in de reeks 'Verzamelen Verzameling', gelijknamig aan het werk van Klaas dat een verzamelaar bij mij ooit per toeval in een van de voorraadkamers van de galerie zag hangen en nu deel van zijn verzameling uitmaakt.

Een kunstenaar maakt iets, voordat het ergens terecht komt. De kijker komt met een interpretatie die nogal eens afwijkt van wat de kunstenaar bewoog. Als galerist-kijker maak ik daarom altijd een duidelijk onderscheid tussen wat de kunstenaar over het werk zegt, wat in de receptie over het werk wordt beweerd en wat ik als galerist ervan vind. Voor het samenstellen van de tentoonstelling 'Wanneer kunstenaars ideeën vormen' ben ik bovenal een kijker die met bepaalde combinaties van werken elk werk een richting opduwt die niet de keuze van de kunstenaar is. Dat botst met de scheiding der blikken zoals hierboven beschreven. Met andere woorden; de kunstenaar poneert en de toeschouwer of criticus interpreteert. Ik ga als kijker met het werk aan de haal. Kan en mag dat? Vooral als ik zo graag in mijn vak die drie scheidingen wens aan te brengen.

In deze tentoonstelling word ik voorgesteld als een verzamelaar. In zo'n geval, denk ik dat het er een is die zich laat leiden door de onweerstaanbare slagkracht van een idee, tekst, foto of object en dan onbedoeld een werk in huis haalt. Hij sprokkelt meer

dan dat hij verzamelt; hij doet maar wat. Met zo'n houding ontstaat een groep werken die als geheel niks beoogt. Er is geen vooropgezet plan om actueel te zijn of om werk van historisch belang bijeen te brengen, bijvoorbeeld.

Elke keer als ik over een werk val en dat naar mij toetrek, dan doe ik dat steeds als een op zichzelf staande actie. Dat gebeurt gewoon. Bewogen door emoties, die zijn opgewekt door smaak, vorm, materiaal, onderwerp en eigen geschiedenis. Dan ben ik mij er niet van bewust dat ik als verzamelaar verzamel, want dat ben ik niet. Ook mijn echtgenote Thora Johansen niet, wij zijn struikelaars. Ik krijg een klap op mijn oog en word door een werk op wonderlijke wijze opgetild, voor dagenlang en soms duikt zo'n beeld bij tijd en wijle op. Dan gaat zo'n beeld ook in mijn hoofd zitten.

Toen Cees voorstelde om iets met de privéverzameling van mij en Thora te doen leek mij dat daarom een moeilijke opgave. Wie is nu geïnteresseerd in een keuze uit een omgevallen container met organisch bijeengebrachte kunst? Ik besloot dat er dan toch maar verbanden gelegd moesten worden die de kunstwerken met een bliksemschicht naar een andere hoek trekken. Dat leek mij beter dan 'markante' kunst uit een verzamelhol te halen.

7

De reeks van tentoonstellingen over 'Verzamelen Verzameling' is kenmerkend voor het werk dat Cees met Parts Project tot stand heeft gebracht. Hij is de initiator en bedenker ervan en ik zie mijn bijdrage met de tentoonstelling 'Wanneer kunstenaars ideeën vormen' daarin ook als een ode aan hem. Met dat in het achterhoofd vroeg ik welke kunst hem als puntje bij paaltje komt het meest aanspreekt. Hij antwoordde dat hij "toch wel het sociaal menselijke in de kunst" opzoekt. Daarmee was het thema voor mij duidelijk; 'de mens'.

Nooit heb ik naar kunst gekeken waarbij het begrip 'mens' een argument was om iets naar mij toe te trekken. In de tentoonstelling 'Wanneer kunstenaars ideeën vormen' is een zoekmachine met het onderwerp 'mensbeelden' in ons kunsthof aan de slag gegaan. Dat leidde tot het maken van categorieën zoals 'Bescherming', 'Stop' of 'Gevonden'. Per cluster zorgt het hopelijk voor een flitslicht, eventjes maar. En dan is het verleidelijk om te concluderen dat het oog klaarblijkelijk veel meer weet dan de ratio, die achteraf verbanden weet te leggen.

my wife, Thora Johansen; we are stumblers. I get hit in the eye and am miraculously lifted up, for days on end. And sometimes such an image pops up at times, and lingers in my mind. So, when Cees suggested we do something with my and Thora's private collection, I thought it was quite a tall order. Who would be interested in a selection from a cleared-out skip with organically amassed art? I decided that it would be better to demonstrate interrelationships that would draw the works of art to a different corner with a thunderbolt. I felt that would be preferable to pulling 'striking' art from a collection cave.

The series of exhibitions about 'Collecting Collection' is characteristic of the work that Cees has accomplished with Parts Project. He is the initiator and creator, and I therefore like to see my contribution, in the form of the exhibition 'When artists form ideas', as a tribute to him. Having that at the back of my mind, I asked him which kind of art appeals to him the most at the end of the day. He replied that he "was particularly looking for the social, human aspect in art". And to me the theme was now entirely clear: 'man'.

Never have I looked at art where the concept 'man' was an argument to embrace it. For the exhibition 'When artists form ideas' a browser went to work in our art cave with the search topic 'images of man'. This resulted in making categories such as 'Protection', 'Stop' or 'Found'. Hopefully each cluster will provide a flash, if only for a while. And then it is tempting to conclude that the eye evidently knows much more than the ratio, which can only establish links after the fact.

- Valérie Belin**
- Ansuya Blom**
- Walter Dahn**
- Bart Domburg**
- Marlene Dumas**
- Sylvie Fleury**
- Hreinn Fridfinnsson**
- Dan Graham**
- Sigurdur Gudmundsson**
- Klaas Kloosterboer**
- Jaap Kroneman**
- Nokukhanya Langa**
- Aditya Mandayam**
- Aernout Mik**
- Pieter Laurens Mol**
- Yoko Ono/John Lennon**
- Thierry Oussou**
- Takako Saito**
- Lily van der Stokker**
- Beat Streuli**
- Marijke van Warmerdam**

KIJKEN EN ZIEN

Hoe een fetisjist naar een onderbroek met jarretels kijkt is moeilijk voor te stellen als je er zelf niet een bent. In 'The Pervert' van Marlene Dumas ziet een mannelijk figuur iets wat ik als kijker niet zie. Het moet wel een gevoelsbeeld zijn tussen het puur picturale en de fantasie die wordt geprikkeld, schat ik zo in. De portretfoto 'Black Woman II' van Valérie Belin toont een jonge vrouw met een opmerkelijk glad gezicht. Hoe is het mogelijk dat iemand zo strak opgemaakt kan worden. Later hoorde ik dat het een hoofd van een paspop is dat zo getrouw mogelijk als mens is opgemaakt. Elke keer als ik ernaar kijk moet ik mijn uiterste best doen om het als een pop met pruik en schmink te zien. Vreemd.

Het werkje 'Your Eyes Only' van Marijke van Warmerdam toont een paar ogen die tegelijkertijd geen ogen zijn. Het is een collage van twee dezelfde knipsels uit een tijdschrift van een vrouw met een laag decolleté, maar ik ervaar ook een paar ogen. Moeilijk om een keuze te maken in het kijken, als je ook wat anders ziet. In de film "Portraits Tarragona" van Beat Streuli hoor je de wind door de microfoon blazen met flarden van niet te verstane gesprekken. Als ik ernaar kijk voel ik mij een beetje beschaamd een voyeur; het is moeilijk voor mij om de film slechts als een documentaire van zich ontspannende jongeren in de zon te zien.

LOOKING AND SEEING

If you are not one yourself, it is hard to imagine how a fetishist looks at a pair of knickers with suspenders. In 'The Pervert' by Marlene Dumas, a male figure sees something I as a viewer do not see. It must be an emotional thing, I suppose, an image between the purely pictorial and the imagination that is stirred. The portrait photograph 'Black Woman II' by Valérie Belin shows a young woman with a remarkably smooth face. How is it possible that someone is made up so smoothly. Later I was told that this is the head of a mannequin made up as faithfully as possible as a human being. Every time I look at it I must try hard to see it as a doll with a wig and face paint. Odd.

The small work 'Your Eyes Only' by Marijke van Warmerdam shows a pair of eyes that at the same time are not eyes. This is a collage of two identical newspaper clippings of a woman in a low-necked dress, but I also experience a pair of eyes. I find it hard to make a choice when I also see something else. In the video 'Portraits Tarragona' of Beat Streuli one can hear the wind blowing in the microphone mixed with fragments of unintelligible conversation. When I watch it, I feel somewhat embarrassed, a voyeur; I find it hard to see the video as just a documentary of young people chilling out in the sun.

Valérie Belin
Black Women II (Untitled), 2006
40 x 35 cm
Colour photograph
edition 20 + 2 AP

Marlene Dumas
The Pervert, 1983
 70 x 49,5 cm
 Gouache, wax crayon, pencil on grey vergé paper

Marijke van Warmerdam
Your Eyes Only, 1991
 10 x 18,5 cm
 Offset, aluminium

Beat Streuli
Portraits Tarragona '96/1, 1996
 Video film, VHS/Pal, 60'
 edition 10

NIEMAND EN IEMAND

Deze werken hangen al jarenlang bij ons thuis naast elkaar. Het oudste doek (1988) kwam er eerst te hangen. Een paar decennia later kwam het doek met de tekst 'Niemand'. Nooit heb ik enig verband gezien totdat ik besloot om voor 'Wanneer kunstenaars ideeën vormen' deze samen in een cluster onder te brengen. Ik heb er veel naar gekeken, maar nooit gezien dat de schilderijen een identiek onderwerp aansnijden.

Klaas Kloosterboer
Untitled, 1988
120 x 100 cm
Oil paint on linen

NO ONE AND SOMEONE

These works have been hanging side by side in our home for many years. The oldest canvas (1988) was the first, and a few decades later came the canvas with the title 'Niemand' ('No One'). I never thought that there might be a particular interrelationship, until I decided to pair them for 'When artists form ideas'. I looked at them a lot, but failed to notice that the paintings deal with the very same subject.

Klaas Kloosterboer
05123, 2005
80 x 70 x 6 cm
Charcoal, oil paint on linen

MOLECULEN EN ATOMEN

Het grote zit in het kleine, dat heb ik altijd een aantrekkelijke gedachte gevonden. Ik vind dat in deze twee werken van Sigurdur Gudmundsson op een bikkelharde manier terug. De ik-en-de-ander, maar ook de ik-en-het-andere is teruggebracht tot een verbazingwekkende essentie. Als ik ernaar kijk zie en voel ik grote helderheid te midden van de stroom informatie die ik dagelijks opneem. Er ontstaat bij beide werken een gevoel van een ware en precieze uitspraak.

Sigurdur Gudmundsson
Audience, 2015
Dimensions variable
Performance sculpture, 9 chairs, text on canvas

MOLECULES AND ATOMS

'Greatness comes from unexpected things': I have always found that an appealing thought. It is something I recognize – in a ruthless manner – in these two works by Sigurdur Gudmundsson. The I-and-the-other, but equally the I-and-other-things, are here reduced to an astonishing essence. When I look at them, I see and feel great clarity amidst the stream of information that I absorb day in day out. Both works call up a sense of a true and precise statement.

Sigurdur Gudmundsson
Collage, 1979
115 x 128 x 5 cm
Colour photograph, screen print, artist's frame

HANDEN

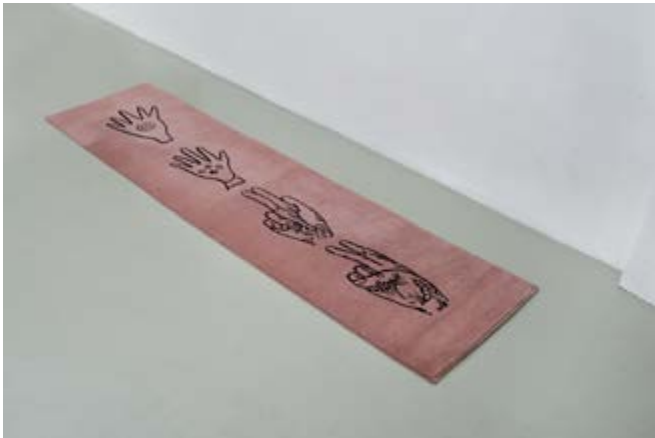
Een afdruk van een kunstenaarshand, een handgemaakte harp en een handgemaakt wollen tapijt. De werken vallen in een cluster 'Handen', dat ligt voor de hand. Er is hier geen logica, het is bedacht. Toch wil ik ze samengebracht zien en kijken wat het voor extra's oplevert.

Hreinn Fríðfinnsson
Untitled, 1976
30 x 30 x 2 cm each
Plaster behind perspex

HANDS

A print of the artist's hand, a handmade harp and a handmade woollen rug. The works come under the cluster 'Hands', that much is clear. There is no logic here – it is devised. Still, I want to see them brought together to find out if it generates something extra.

Walter Dahn
Hands, 1990
75 x 270 cm
Handmade carpet, wool
edition 15

Aditya Mandayam
The Harp of Brud, 2018
160 x 25 x 5 cm
Ennertonic macrotonal harp, wood, leather, nylon, tuning-fork

MUZIEK

Je kijkt naar enkele plastic fluitjes die half onder een laagje schelpenzand liggen. Of je leest een tekst over een pittige drank die door een slokdarm gaat en je hoort en voelt in gedachten geluiden die op muziektönen lijken. Geluid horen zonder dat er geluid wordt gemaakt is een eigenaardig fenomeen.

Takako Saito
A Concert on a Beach, 1979
21 x 21 x 5 cm
Plastic flutes, beach sand, ink stamp,
bamboo box, label
edition 30

MUSIC

You look at some plastic whistles lying half under a layer of shell sand. Or you read a text about a strong drink passing through a gullet and in your mind you hear and feel sounds that remind you of musical tones. Hearing sound when no sound is made is a curious phenomenon.

Takako Saito
Body Music, 2000
18.5 x 18.5 x 5.8 cm
Hand painted glass with text
edition 6

GEVONDEN

Toen Thierry Oussou her en der in het Vondelpark sprokkelhout zag rondslingeren deed hem dat denken aan Benin waar brandhout dient om een vuur mee aan te maken. Kostbaar hout dat voor het oprapen lag, dat moest in een vuilniszak verzameld worden. Toen ik het tijdens een opening bij de entree zag was ik meteen verkocht en nog steeds als ik ernaar kijk heeft het een grote beeldkracht. Diezelfde felheid van aangesproken worden had ik ook toen ik de cassettape van Aernout Mik in 1992 zag. Vooral de begeleidende titel 'Voorwerp achter te laten in treinen' tilde mij twee centimeter van de grond. Een prachtig zuiverend plan; weg met de objecten door anderen deze te laten vinden.

Thierry Oussou
Poetry Without Alphabet, 2016
ca 67 x 43 x 40 cm
Garbage bag, wooden sticks, bird's feather

FOUND

When Thierry Oussou saw brushwood lying around in the Vondelpark, it reminded him of Benin where it is used to light a fire. Valuable wood lying around: it should be collected in a garbage bag. When I saw it at the opening of an exhibition, by the entrance, I was completely sold. And to this day, when I look at it it has tremendous visual power. That same intensity of being addressed I felt when I saw the cassette tape of Aernout Mik in 1992. Especially the accompanying title "Object to leave behind in trains" lifted me an inch off the ground. A wonderful purifying plan: get rid of objects by letting others find them.

Aernout Mik
Voorwerp achter te laten in treinen, 1992
(*Object to leave behind in trains*)
7 x 11 x 1,5 cm
Sound tape, cassette, colour photograph
series of 10 unique works

HEMEL EN KOSMOS

In 'Wanneer kunstenaars ideeën vormen' mag de kijker niet ontbreken, lijkt mij. Een spiegelwerk 'Passing' (2005) van Marijke van Warmerdam laat je twee richtingen op kijken: recht vooruit de hemel in waar een passerend vliegtuig tussen de wolken door vliegt en vervolgens ziet de kijker zichzelf links en rechts en wordt de blik de tegenovergestelde richting opgestuurd. In de tekst op de papierenboodschappentas van Dan Graham wordt de afstand van netvlieswand tot hoornvlies vergeleken met de afstand van ieder mens tot aan de rand van het universum. Conceptuele kunst schiep ruimte voor groots omvattende ideeën, gecomprimeerd tot korte teksten. In beide werken wordt in- en uitgezoomd van hier naar daar en van micro naar macro.

Marijke van Warmerdam
Passing, 2005
100 x 74 cm
screen print, plastic mirror, dibond
edition 5

Dan Graham
Paper shopping bag, 1966-2001
49 x 40.5 cm
Paper shopping bag, offset print
edition 29

SKY AND COSMOS

It seems to me that the viewer should definitely be part of 'When artists form ideas'. The mirror work 'Passing' (2005) by Marijke van Warmerdam lets you look in two directions: straight ahead into the sky where a passing plane flies among clouds and then the viewer sees himself on the right and on the left and his gaze is directed in the opposite direction. The text on the paper shopping bag compares the distance from the retina to the cornea with the distance between every human being and the edge of the universe. Conceptual art creates scope for grand universal ideas, compressed into short texts. Both works zoom in and out from here to there and from micro to macro.

VERANDERING EN MOMENTEN

Kleine werken veroorzaken een kijkvertraging en dompelen mij razendsnel in een wolk van intimiteit. Ik moet zoeken naar details en die ter plekke in mijn hoofd tot rust laten komen. Het dwingt mij te kijken naar details, zoals met tekeningen dat altijd het geval is. Hier wordt de intimiteit extra benadrukt door de fragmentatie van een situatie met verschillende momenten die met tussenpozen zijn vastgelegd. Dat maakt de werkjes warm en vertrouwd, hoe geconstrueerd ze ook zijn.

28

Hreinn Fridfinnsson
Midnight Jump, 1975
3 parts, 10,5 x 15 cm each
Vintage colour photographs

CHANGE AND MOMENTS

Small artworks make the eye slower and instantaneously immerse me in a cloud of intimacy. I have to look for details and allow them to abate in my mind, there and then. I cannot help looking at details, as is always the case with drawings. Here the intimacy is further emphasized by the fragmentation of a situation with different moments registered at intervals. This makes the little works warm and familiar, no matter how contrived they are.

29

Sigurdur Gudmundsson
Encore, Encore, 1991
23,5 x 51 cm
Colour photographs, artist's frame
edition 3

Marijke van Warmerdam
Upside Down, 2008
27 x 40 cm
Colour photographs, dibond, wood
edition 10

VRIJE GEEST

Als ik naar deze werken kijk, die voor het eerst nadrukkelijk naast elkaar hangen, dan denk ik dat Thora en ik in 1979 niet hebben kunnen kiezen. Waarschijnlijk hebben wij toen besloten om beide werken aan te schaffen op basis van onze individuele smaak, die net niet helemaal parallel liep. Enerzijds lijken ze erg op elkaar, anderzijds is er een duidelijk verschil als het gaat over de wijze van verbondenheid met de aarde. In 'Un Mobile' zit een been vastgebonden. In 'Japanese drawing' is de verbondenheid daarentegen een idee, als een soort snel gemaakte schets. Ook wel weer mooi dat zij dan elkaar aanvullen.

Sigurdur Gudmundsson
Un Mobile, 1979
83 x 90 cm
Black and white photograph, screen print

FREE SPIRIT

When I look at these works, deliberately hung up side by side for the first time, I suspect that Thora and I could not make a choice in 1979. It is more than likely that we decided to acquire both works on the basis of our individual tastes, which were not quite parallel. On the one hand they are rather similar, but on the other there is a clear difference when it comes to the way the figures are connected to the earth. In 'Un Mobile' one leg is tied down. In 'Japanese drawing', by contrast, the connectedness is an idea, like a quick sketch. Still, the way they complement each other is appealing.

Sigurdur Gudmundsson
Japanese drawing, 1979
91 x 69 cm
Black and white photograph, silkscreen,
artist's frame

BESCHERMING

De psyche is kwetsbaar, onze organen zijn kwetsbaar, de mens is kwetsbaar...; deze uitspraken zijn allemaal clichés. En toch, kunstenaars als Pieter L. Mol, Sigurdur Gudmundsson, Ansuya Blom weten er een fundamentele draai aan te geven. En Jaap Kroneman weet als grondlegger van Flat Real Art het begrip 'bescherming' terug te brengen tot een hemd van papier dat als object zelf weer fragiel, snel te scheuren is en gemakkelijk onherstelbaar vies wordt.

Pieter Laurens Mol
Index, 1981
79 x 90.5 cm
Black and white photograph, red oxide paint,
artist's frame

PROTECTION

The psyche is fragile, our organs are fragile, man is fragile...; all these statements are clichés. And yet, artists like Pieter L. Mol, Sigurdur Gudmundsson and Ansuya Blom know how to give a fundamental twist to them. And Jaap Kroneman, the founder of Flat Real Art, knows how to reduce the notion of 'protection' to a paper shirt that as an object is itself fragile and gets easily torn or dirty beyond repair.

Sigurdur Gudmundsson
Event, 1975
15 x 19 cm
Black and white press photograph

Ansuya Blom
Everybody is A Star, 1987
 100 x 70 cm
 Pastel, pencil, paper

Jaap Kroneman
Hemd, 2006
(Shirt)
 80 x 150 x 35 cm
 Silkscreen, stitching, paper

APPROPRIATION EN BOODSCHAPPEN DOEN

De mens doet boodschappen, dat is nu meer dan ooit het geval. Kunstenaars zoals Sylvie Fleury en Lily van der Stokker maken met dat eenvoudige motief sprankelende werken. De directheid van wat je in het leven graag doet (of moet doen) opnemen in de kunst was begin jaren negentig een eyeopener voor mij. Met een enorme klap vloog een deur open. Zo kan het ook!

Sylvie Fleury
It's Clinique Bonus Time, 1991
Variable sizes
13 Shopping bags with goods from Beverly Hills, Los Angeles, USA

Sylvie Fleury
Vogue, 1992
28,6 x 23 cm each, cassette open 32 x 52,5 cm
2 Colour photographs, aluminium, wood in linen cassette,
edition 24 (2 of each)

APPROPRIATION AND SHOPPING

People go out shopping, more today than ever before. Using that simple theme, artists like Sylvie Fleury and Lily van der Stokker create scintillating works. Incorporating in art the directness of what you like or have to do in life, was an eye opener for me in the early 90s. A door burst open with a tremendous swing. What a stunning move!

Lily van der Stokker
Ik ben even boodschappen doen, 1998
(Out Shopping)
35 x 25 cm
Hand painted text, acrylic paint, linen
edition 5

STOP

Er is niets zo menselijk als bezweren. In een tweeluik uit 1985 met opgekalefaterde roestige lijsten (gevonden bij de vuilnis) maakt Otto Egberts 'de dood' als idee en toekomstig lot van ons allen acceptabeler. Of in drukwerkvorm met 'War is Over!' (John Lennon & Yoko Ono) wordt gepoogd de Vietnamoorlog tot een halt roepen. In 'Talisman' (2019) van Nokukhanya Langa staat 'No' voor een actueler protest; meerdere keren valt in het transparant geschilderde kruis een ontkenning te lezen. Een figuur op een been knielend verwijst naar proteststemmen tegen geweld en racisme waar vooral zwarte gemeenschappen onder lijden. In de jaren tachtig heeft Bart Domburg het over een soort oorlog in het domein van de kunst waar hij niet zo'n hoge pet van op lijkt te hebben. Nog steeds is de ervaring er zoals die was bij de eerste picturale oogklap; deze werken brengen scherpste in mijn oog aan.

STOP

38

Nothing as human as the tendency to defuse. In his 1985 diptych with patched-up rusty frames (found in the trash), Otto Egberts makes 'death' as a notion and as our common fate more acceptable. And in print form, with 'War is Over!' (John Lennon & Yoko Ono) the artists try to put a stop to the Vietnam war. In 'Talisman' (2019) by Nokukhanya Langa, 'No' stands for a protest more relevant to our times: a denial can be seen more than once in the transparently painted cross. A kneeling figure refers to protests against the violence and racism that black communities in particular are experiencing. In the 1980s, Bart Domburg refers to a kind of war in the field of art that he does not seem to think much of. The experience is as vivid as it was when I first saw these works – they bring focus to my eye.

Nokukhanya Langa
Talisman, 2019
52 x 48 x 9 cm
Oil paint, foam, bandage

39

Bart Domburg
Kunst Krieg, 1983
 61 x 66 cm
 Acrylic, pencil, gold paint

Otto Egberts
Untitled, 1985
 40 x 30 x 7 cm each, 2 parts
 Oil paint on wood, metal, varnish

Yoko Ono / John Lennon
War is over!, 1966
 81.5 x 56 cm
 Block print, paper

NO CLUSTER

Een lang leven, dat is wat de meesten willen; doorgaan met wat er is. Die sterke neiging is er ook als je een plan hebt clusters te maken, zoals ik hier doe. Ik heb ondervonden dat als je het tegenovergestelde doet van wat je doet, het dikwijls verfrissend werkt. Het is een manier om zo lang mogelijk alert te blijven. Of zelfs om het anders te zien.

Er is een probleem, echter. Of een vertwijfeling, misschien. Deze tentoonstelling met groepen is een idee van mij; de verbanden worden door mij gelegd. De kunstenaar heeft daarentegen de gekozen werken helemaal niet met die gedachte gemaakt. In 'Long Life' bijvoorbeeld gaat de tekening over Instagram waar de gebruiker zijn of haar leven verlengt, volgens Salim Bayri. Meer en meer berichten voegen wij met zijn allen toe aan de stapel die er al is. Wij schrijven onze eigen geschiedenis; wij verlengen ons leven door te posten. Wij kijken terug en zien dat virtuele leven groeien. Daarmee ben ik terug bij de scheiding der meningen waar ik zo prat op ga als ik functioneer als galerist en bemiddelaar van de kunst. De stem, de houding en de wereld van de kunstenaar ontbreekt. Dat doet pijn en ik stel daarom voor om opnieuw door de tentoonstelling te gaan en mij de gelegenheid te geven te vertellen over hoe de kunstenaar over het werk denkt en in welke context het is gemaakt. Daarmee ben ik weer terug bij de vraag of ik beelden van kunstenaars op mijn manier en ten behoeve van mijn blik mag gebruiken....

NO CLUSTER

A long life, that's what most of us want: to carry on with what we have. The same strong urge tends to surface when you want to make clusters, as I do here. I have found that it is often refreshing when you try a totally different approach. It is a way to stay alert as long as possible. And even to see things differently.

There is a problem, though. Or some form of desperation, possibly. Having an exhibition with clusters is my idea; what I have tried to do is demonstrate interrelationships. The artist, on the other hand, has not made the works selected here with that in mind. In 'Long Life', for example, the drawing is about Instagram where the user prolongs his or her life, according to Salim Bayri. Together we add more and more posts to the pile already there. We write our own history; we prolong our lives by posting. We look back and watch that virtual life growing. Which brings me back to the diverging of opinions that I cherish in my activities as a gallery owner and artistic go-between. The artist's voice, position and word are absent. That hurts, and I therefore ask to be enabled to go through the exhibition once again and talk about what the artist feels about his work and the context in which it was made. Which brings me back to the question of whether I may use artists' images in my own way and for the benefit of my own view...

Salim Bayri
Long Life, 2019
 20 x 13 cm
 Pencil, gouache, ink

Salim Bayri
We Will Have, 2019
 20 x 13 cm
 Pencil, gouache

ADDRESS

Parts Project
Toussaintkade 49
2513 CL Den Haag
+31 (0)6 - 28 90 06 91

info@partsproject.nl
www.partsproject.nl

OPENING HOURS

Thursday - Saturday 12.00 - 17.00

Sunday 13.00 - 17.00

Brochure published in conjunction with the exhibition
Collecting Collection - When artists form ideas at Parts Project,
The Hague, 19 December 2021 to 20 February 2022

Artists

Valérie Belin, Ansuya Blom, Walter Dahn, Bart Domburg,
Marlene Dumas, Sylvie Fleury, Hreinn Fríðfinnsson,
Dan Graham, Sigurdur Gudmundsson, Klaas Kloosterboer,
Jaap Kroneman, Nokukhanya Langa, Aditya Mandayam,
Aernout Mik, Pieter Laurens Mol, Yoko Ono/John Lennon,
Thierry Oussou, Takako Saito, Lily van der Stokker,
Beat Streuli, Marijke van Warmerdam.

Curator | Kees van Gelder

Text | Menno Dudok van Heel | Kees van Gelder

Translation | Gerard van den Hooff

Photos | jhoeko

Design | Loes Schepens

Print | Edauw + Johannissen

Special thanks to

The artists, Kees van Gelder, Thora Johansen, Menno Dudok
van Heel, Ars Longa Museum Djúpivogur Iceland, Museum
Voorlinden Wassenaar, Waldburger Wouters Gallery Brussels
and an anonymous donation.

All works Collection Kees van Gelder & Thora Johansen

Cover

Thierry Oussou

Poetry Without Alphabet, 2016

ca 67 x 43 x 40 cm

Garbage bag, wooden sticks, bird's feather

